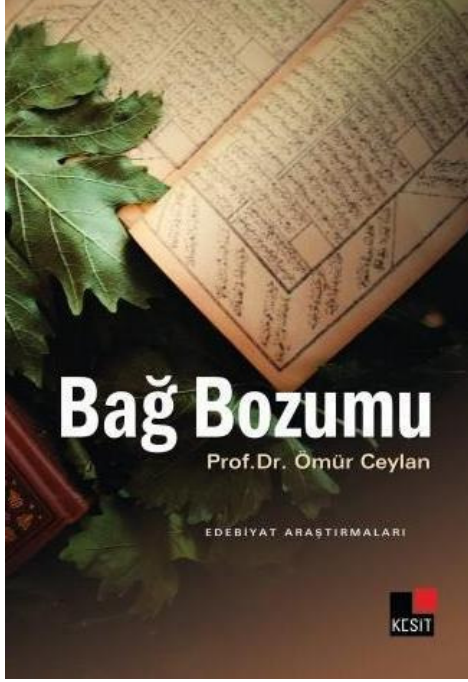

KİTÂBİYÂT

Ömür Ceylan, *Bağ Bozumu, Edebiyat Araştırmaları*, Kesit Yayınları, İstanbul, Eylül 2011, 347 s.

Türkolojinin çeşitli alanlarında kalem oynatan akademisyenlerin uzun ve yorucu mesailerinin ürünü olan yazılarını akademik hayatlarının belli bir birikime ulaştıkları ustalık döneminde bir araya getirip yayımlamaları, söz konusu alanlarda çalışan araştırmacılar ve ilgili okuyucular için büyük bir kolaylık sağlamaktadır. Zira farklı farklı dergilerde yayımlanmış makalelerin, bazen basılmayan bazen de sınırlı sayıda basılan bildirilerin temini her zaman mümkün olmamakta, olsa da çoğu kez zaman kaybına yol açmaktadır. Daha çok dil ve edebiyat sahasında çalışan araştırmacıların, özellikle de klasik Türk edebiyatı uzmanlarının rağbet ettikleri bu tür eserlerin, ya kendileri ya da sonradan kadirşinas, vefakâr öğrencileri veya

meslektaşları tarafından yayımlanması güzel bir gelenek olduğu kadar Türkoloji için de önemli bir hizmettir. Klasik Türk edebiyatı alanında şimdiye kadar yayımlanan bu tür çalışmalara ilk elden şu örnekler verilebilir: *Prof. Dr. Ali Nihad Tarlan'ın Makalelerinden Seçmeler*; Hasibe Mazıoğlu, *Fuzûlî Üzerine Makaleler*; Faruk Kadri Timurtaş, *Makaleler (Dil ve Edebiyat İncelemeleri)*; Mustafa İsen, *Ötelerden Bir Ses Divan Edebiyatı ve Balkanlarda Türk Edebiyatı Üzerine Makaleler*; Cemâl Kurnaz, *Divan Edebiyatı Yazıları*; Âmil Çelebioğlu, *Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları*; Mine Mengi, *Divan Şiiri Yazıları*; Mehmet Arslan, *Osmanlı Edebiyat-Tarih-Kültür Makaleleri*; Muhammet Nur Doğan, *Eski Şiirin Bahçesinde*; İskender Pala, *Akademik Divân Şiiri Araştırmaları*; Mahmut Kaplan, *Divan Şiirinin Kıyısında*; Tunca Kortantamer, *Eski Türk Edebiyatı Makaleler*; M. Fatih Köksal, *Klâsik Türk Şiiri Araştırmaları*; Günay

Kut, *Yazmalar Arasında Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları 1*; Atabey Kılıç, *Klâsik Türk Edebiyatı Üzerine Makaleler*; Mehmet Sarı, *Osmanlıca Örnek Metinlerle Edebiyat Araştırmaları*; Ahmet Kartal, *Şiraz'dan İstanbul'a Türk-Fars Kültür Coğrafyası Üzerine Araştırmalar*; Filiz Kılıç, *Klâsik Türk Edebiyatının Peşinden*; Cem Dilçin, *Divan Şiiri ve Şairleri Üzerine İncelemeler* vd. Bu türdeki çalışmalara 2011 yılının sonlarında bir yenisi daha eklendi: *Bağ Bozumu*.

Prof. Dr. Ömür Ceylan'ın yirmi yıllık akademik hayatı boyunca yayımladığı makaleleri ve sunduğu bildirilerinin sadece bir kısmını topladığı bu çalışması; adı, yazıları sunuş şekli ve yayımlandığı zaman gibi özellikleri bakımından zekice kurgulanmış orijinallikler taşıyor ve bu anlamda diğer örneklerden ayrılıyor. *Bağ Bozumu*, Ceylan'ın, ustalık döneminde, emeğin mahsule döndüğü vakitte hazırladığı bir çalışma ve adını da buradan alıyor. Bir "Ön Söz" den sonra eserin adına uygun olarak 12 ana başlık var ve bu başlıklar bağın "*Şiraz*", "*Sultâniye*", "*Adakarası*", "*Mevlânâ*", "*Nârince*", "*Kuşüzümü*", "*Müşküle*", "*Atasarısı*", "*Razakı*", "*Misket*", "*Yeni Hasat*" ve "*Papazkarası*" adlı üzümlerinden oluşuyor. Bu ana başlıklar altında ise uygun şekilde yerleştirilmiş 21 yazı yer alıyor. Başlıkların belirlenmesi ve makalelerin yerleştirilmesindeki hassasiyeti örnekleyen bir cümle şöyle: "*Şiir kuşlarının ötüştüğü bölüme kuşüzümünün zarafeti, Nedîm Divanı'ndaki bir kelimenin karmaşık macerasına, müşküle üzümünün kendine özgü letafeti sinmiştir.*" (s. 10). Eserin yayımlandığı ay ise bu çerçeveyi tamamlıyor: Eylül, bağ bozumu. Eser, "Kaynakça" ve "Dizin"le son buluyor.

Prof. Ceylan, Ön Söz'de *Bağ Bozumu*'na dair şöyle diyor:

"Bağ bozumları, hüznün ve bereketin iç içe olduğu zamanlardır. İklimin hazana evrildiği, "sarı"nın karşı konulmaz istilasından hemen önce emeğin mahsule döndüğü, cıvıl cıvıl birkaç hafta. Elinizdeki kitapta bulunan yazıların önemli bir kısmı, Türk edebiyatı bağının bugün için hayli uzak ve eski sayılan; en canlı, en mümbit zamanlarından, klasik şiir çağlarından devşirildi. Bir kısmı ise bağ bozumlarından tatlar taşıyan yeni hasat ürünlerinden seçildi. Ama hepsinde de Gevheri'nin yaptığı gibi bağı, bağbancayı incitmemeye özen gösterildi. Dikkatli bakıldığında görülecektir ki yıllar içerisinde yazılmış ve yayınlanmış 21 yazı, her ne kadar birbirinden farklı konuları ele alsada Anadolu bağlarını asırlardır bezeyen onlarca üzüm türü gibi esas rayihada birleşmektedir." (s. 10).

Eserdeki başlıklar ve yazılar şöyledir:

Ş i r a z

"*Bir Kutup İki Dünya: Fuzûlî'nin Redifleri Ortak Türkçe-Farsça Gazelleri Üzerine*": Yazıda önce "redif" hakkında kısa malumat verilmiş; ardından ortak redifler, "hem lafız hem de mana bakımından ortak redifler (âşık, bahs, dost...)" ve "yalnız mana bakımından ortak redifler (bu gece/imşeb, kalmadı/nemând, bilir/mîdâned...)" olarak ayrılmıştır. Ortak/müşterek rediften kasıt, şairlerin farklı dillerde ve kelime düzeyinde kullandıkları rediflerdir. Fuzûlî'nin Farsça ve Türkçe Divan'ında tespit edilen 81 gazeldeki ortak rediflerin örneklendirilmesiyle yazı tamamlanmıştır. Buradaki örneklerden biri şöyledir:

*Şodeî pîr Fuzûlî zi-cihân kâm mecûy
Zûd bûgzer ki cihân coz-be-cevân nîst lezîz
(Farsça Divan, G. 199/7)*

*Ey Fuzûlî âlemin gördüm kamu ni'metlerin
Hiç ni'met görmedüm didâr-ı dil-ber tek lezîz
(Türkçe Divan, G. 65/7)*

"*Hayyâm Türkîde Nasıl Söyler? Çeviribilim Penceresinden Yahya Kemal*": Makalede, Hayyâm'dan yapılan çeviriler, Hayyâm'la poetik açıdan büyük ortaklıkları olan Yahya Kemal'in ondan yaptığı 54 rubâî çevirisi, şiir çevirisinde karşılaşılan sıkıntılar ele alınmıştır ve yazı Barnstone'un çeviri konusundaki şu çarpıcı cümlesiyle son bulmaktadır: "*Çevrilmesi olanaksız görünen şey, gerçekten çevrilmeye değer olandır!*" (s. 39).

"*Seyyid İzzî-i Mervî'nin Manzum Fütüvvetnâmesi*": 1. Uluslararası Ahilik Kültürü ve Kırşehir Sempozyumunda bildiri olarak sunulan yazıda, önce fütüvvet kavramı ve fütüvvetin yayılma alanı üzerinde durulmuş; ardından İranlı fütüvvet araştırmacılarından Mehran Afşarî'nin doyurucu bir incelemeyle birlikte 30 adet yazma fütüvvetnâmeyi ele aldığı eseri tanıtılmıştır. Buradaki metinlerden biri, daha önce Attar ve Hâtîfî gibi müelliflere atfedilen bir fütüvvetnâmedir. Ceylan eserin, İzzî-i Mervî'ye ait olduğunu düşünmektedir ve İstanbul'da bulunduğu bir nüshasını tanıtarak metnini vermiştir.

S u l t â n i y e

"*Nâbî'nin Halep'e Dair Türkçe Tarih Manzumeleri*": Yazı, klasik Türk şiirinin hikmet şairi Nâbî'nin 1687 yılından itibaren yaşamaya başladığı Halep'le ilgili tarih manzumelerini konu alır. Söz konusu tarih manzumeleri kişisel ve

ailevi meseleler, inşa, tamir ve yenileme faaliyetleri, tayin ve terfiler, doğum-vefat hadiseleri ve aktüel olaylar gibi başlıklar altında incelenmiştir.

"Klasik Türkçenin Ufuklarında: Edirneli Kâmî ve Çağatayca Manzumesi": Yazıda, önce Anadolu ve Orta Asya sahası Türk edebiyatı arasındaki etkileşim üzerinde durulmuş, sonra Mehmed Kâmî Efendi'nin (öl. 1724) Çağatay Türkçesi ile yazdığı 13 beyitlik manzumesinin metni ve incelemesi verilmiştir.

"Büyüyen Gölgeler Yüzyılı: 18. Asır Klasik Türk Şiiri": Yaklaşık 60 sayfalık bu çalışma kitapta yer alan en hacimli yazıdır. 18. asırda klasik Türk şiirinin ve şairlerinin var olma mücadelesi, 1300 civarındaki şairden öne çıkanlar, yeni arayışlar, mahallileşme akımı, klasik çizgiyi bazı değişikliklerle devam ettirenler, Sebk-i Hindî, hikemî şiir, tür ve şekilde meydana gelen değişimler, Lâle Devri ve bu devirde yetişen şairler, Lâle Devri sonrası başlayan çözülüş ve asrın son çeyreğinde adı duyulanlar... Ceylan, 18. asır klasik Türk şairlerini ve dolayısıyla şiirini şöyle anlatmaktadır:

"Netice itibarıyla 18. yüzyıl divan şairleri mahallileşme ve sadeleşme eğilimlerinin bayağılıkla; hakimâne, âşıkane ve rindane gibi gelenekli şiir vadilerinin taklitçilikle; teknik ve retorik yenilenme denemelerinin vurdumduymazlıkla iç içe geçtiği sancılı bir dönemin mustarip simalarıdır. Birkaçı dışında yaratıcılıklarını -ruhen yaşadıkları dönemlerden dahi daha diri durumdaki- eski üstatların cazibelerinden kurtaramayan ve büyük bir geleneğin gündönümünde yetiştikleri için âdeta cisimlerinden ziyade gölgeleri büyüyen adamlardır onlar. İstisnasız tamamının müşterek duasını ve tek bir cümle ile hepsinin macerasını ise yaklaşık 150 yıl sonra Yahya Kemal dillendirecektir: 'Â Rab bana bir ses yaratan kudreti ver!'" (s. 92).

Bu yazı, kronolojik bilgi yığından çok öte, bizzat kendisi edebî eser hüviyetinde, haklı tespit ve tavsifleriyle 18. asır klasik Türk şiirini her yönüyle izah eden, araştırmacının üslup sahibi yanını bütün açıklığıyla ortaya koyan bir özellik taşımaktadır.

A d a k a r a s ı

"Şiir, Savaş; Tarih, İbret: Şair Gözüyle 1897 Türk-Yunan Harbi": Şiir ve savaş kavramlarını bir araya getiren yazı, Âsaf mahlasıyla şiirler yazan Damat Mahmut Celâlettin Paşa'nın (1853-1903) 1897 Türk-Yunan Harbi sırasında devletin, donanmanın ve askerinin içinde bulunduğu vahim durumu anlatan şiirlerini konu alır. Paşa'nın "İntâk-ı Tâk", "Hizbü'l-bahr", "Tebliğ-i Hakikat" ve

"Kaht-ı Ricâl" kasideleri o dönemin edebî çevrelerinde birer hiciv örneği olarak dikkat çekmiştir.

M e v l â n â

"Tükenmeyen Gelenek-Geleneksel Tüketim: Tasavvuf, Edebiyat ve Terminoloji Sorunu Üzerine": Tasavvufun tanımı, Osmanlı dönemi, öncesi ve sonrası toplumdaki etkisi gibi konularla başlayan yazıda, bu öğretinin içtimai, siyasi, felsefi ve edebî alanla ilişkisi şöyle belirlenir: *"Tasavvuf; toplumsal hayatın önemli dinamiklerinden biri olarak "içtimai", mutasavvıfların resmî otoriteyle ilişkileri yönüyle "siyasî", şark âleminin düşünce tarihini şekillendirmesi bakımından "felsefi" ve nihayet sözlü-yazılı edebiyatın ayrılmaz bir parçası oluşuyla da "edebî" açımları olan çok yönlü bir öğretimdir."* (s. 150). Tasavvufu şiir arasındaki yakın ilişki, tasavvufun kendine özgü terminolojisi, tasavvufi metinlerin şerhine dair problemler, tasavvufun toplumdaki algısı ve bu öğretilerden izler taşıyan edebî eserler yazının konusunu oluşturmaktadır.

"Üsküdar'ın 'Kravatlı Evliyâ'sı Cabbarzâde (Çapanzâde) Mehmet Ârif Bey ve Nutk-ı Sünbül Sinan Şerhi": Yazı, Cabbarzâde, Çapanzâde ya da Çapanoğlu adıyla bilinen aileden gelen Mehmet Ârif Bey'in (1825-1920) hayatı ve eserleriyle Sünbülüyye'nin kurucusu Sünbül Sinan Efendi'nin (öl. 1529) tasavvuf erbabınca nazireleri yazılan ve bestelenen ünlü manzumesine yaptığı şerhi konu alır. 37 varak tutarındaki eser, müstakil bir isim taşıması, şarihin sorgulayıcı tutumu, konular arasındaki bağlantının koparılmaması, kaynakların ifade edilmesi, verilen örneklerin etkinliği vs. konular bakımından örneklerinden ayrılan orijinal bir şerh çalışmasıdır.

N â r i n c e

"Tasavvufî Türk Şiirinde Müşterek Bir Üslup Vâdisi: İstifhâm": Yazıda, edebî bir terim olarak istifham, tecâhül-i ârifâneyle ilişkisi ve tasavvufî edebiyatta bu iki sanatın yeri konusu ele alınmıştır. Tasavvuf edebiyatının "soru" kavramına yaklaşımı, 1. Cevaplanan sorular (soru-cevap yöntemiyle anlatım), 2. Cevabı içinde gizli sorular (tecâhül-i ârifâne) ve 3. Cevapsız sorular (istifhâm) başlıkları altında örnek metinlerle verilmiştir. Araştırmacı, *"Klasik şiirde tecâhül-i ârifânenin, tasavvufî şiirde ise istifhâmın yoğunluk kazanması özellikle üzerinde durulması gereken bir veridir."* (s. 175) cümlesiyle bu iki sanatın şiirdeki kullanım alanlarına dikkat çekmektedir.

K u ş ü z ü m ü

"Mustafâ Azbî Baba ve Murgnâme Kasîdesi": Yazı, Mustafa Azbî'nin (öl. 1736) hayatı, eserleri ile edebiyatta kuşların yer alışı ve Azbî'nin 37 beyitlik

Murgnâme Kasidesi'nin incelemesinden oluşur. Araştırmacı, kaside metnini verdikten sonra adı geçen kuşları çeşitli kaynaklardan faydalanarak tanıtmıştır.

"Klasik Türk Şiiri'nde Turna'ya Dair": Kuşlarla ilgili bir diğer yazı, klasik Türk şiirinde turnayı konu almaktadır. İnsan-hayvan, insan-kuş ilişkisi, farklı dillerde ve kültürlerde turnaya verilen isimler, turnanın özellikleri, klasik şiirde turnadan söz eden örnek beyitler yazının çerçevesini oluşturmaktadır.

M ü ş k ü l e

"Kenâd" Sözü Üzerine: Yazı Nedîm'in,

Rahne-i âyîne olsun mu pezîrâ-yı kenâd

Alma ey âfet ele bîhûde dil eşkestedir

beytindeki *"kenâd"* kelimesini konu alır. Daha önce başka bir araştırmacının da dikkat çektiği bu kelimeye beyitteki şekliyle anlam verilememiş ve daha sonra çeşitli sözlüklere başvurularak düğüm çözülmüştür.

A t a s a r ı s ı

"Taşranın Altın Çiçeği Safran": Yazıda önce edebiyat-tabiat ilişkisi, safranın adı ve kökeni, yetiştirilmesi, kullanım alanları üzerinde durulmuş; ardından bir şiir çiçeği olarak safran ele alınarak "Viranşehir Safranı", "Safran Sulaması", "Safran Hasadı", "Kanlı Safran Hilesi", "Ateşli Tabip Safran", "Safranlı Muskalar" gibi başlıklar altında örnek beyitler verilmiştir.

R a z a k ı

"Şi'r-i Kadîmin Rüzgârıyla, Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar ve İzahı": Kısaca Ahmet Talat Onay'ın hayatı, *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar ve İzahı*'nın yazılış hikâyesi, madde seçimi ve örnekler, eserin dili ve üslubu, yazım tekniği, eserin değeri, neşri vs. konular çerçevesinde eseri tanıtan ve inceleyen bir yazıdır. Araştırmacı, eseri okurken not ettiği bazı okumaları, sonraki baskılarda düzeltilmesi ümidiyle dipnota alarak önemli bir katkıda bulunmuştur.

"Divanlar Üstüne-Eleştiriler-": Yazı, M. Ali Tanyeri'nin aynı adı taşıyan eseri münasebetiyle kaleme alınmış eleştirinin eleştirisi türünden bir çalışmadır. Araştırmacı önce kısaca eserin muhtevası hakkında bilgi vermiş, ardından Eski Türk Edebiyatı alanında yayımlanan eserlerle ilgili tenkit çalışmalarına değinmiştir. Tanyeri'nin bu eseri niçin kaleme aldığına dair kendi ağzından bazı cümleler aktarıldıktan sonra münekkidin ele aldığı 12 eleştiri yazısındaki üslubundan duyulan rahatsızlık dile getirilmiştir: "... lisans öğrencilerine dahi sarf edilmeyecek alay ve azar cümleleriyle hitap edilmesini, ne yazarın

vukufuyla ne de eserinin kalitesiyle telif edemedim." (s. 257). Araştırmacı buradan sonra, "... hem eleştirilen metin sahibinin, hem de eleştirmen sayın Tanyeri'nin tekliflerine itiraz ettiğim bazı noktalara değinerek, her bakımdan faydalı bulduğum bu yeni eleştiri eserinin tanıtımına -ve belki yeni baskılarına-, bir nebze de olsa katkı sağlamak istiyorum." (s. 257) diyerek örnek metinlerle bazı yanlış okuma ve anlamlandırmalara dikkat çekmiştir.

M i s k e t

"Yaşayan Osmanlı Tebessümü Cem Dilçin ve Mizahi Şiirleri": Yazıda önce Türk edebiyatının mizahi birikimi, "yaşlansa da çekiciliğini kaybetmeyen bir güzele" benzetilen aruzla yazılan şiirler ve Cem Dilçin'in hayatı ele alınır. Ardından Dilçin'in "Nescafe" ve "Suböreği" gazelleri, Fuzûlî'nin eserine hezl tarzında nazire olarak yazılan *Mecnûn-nâme (Tehzîl-i Leylâ vü Mecnûn)*'nin devrin cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'den bahseden kısmı ile eserin muhtelif yerlerindeki ironik beyitler incelenir.

Y e n i H a s a t

"Üstâd'ın Sesi Sesin Üstâdı: Necip Fazıl Şiirinde Ses Mimarisi": Yazı, Necip Fazıl'ın şiirini "ses" yönüyle incelemektedir. Çalışmada, Necip Fazıl'ın şiiriyle ilgili olarak gerek araştırmacılar gerekse sanatkarların, onun bir "ses mimarı" olduğu hususunda birleştikleri ifade edilir. Araştırmacı, "Necip Fazıl şiirinin en önemli özelliği mana ve sesi ilk elden takviye eden kelime kadrosudur." (s. 284) demektedir. Yazıda, "bir ölçü şairi" olarak vasıflandırılan Necip Fazıl'ın bu özelliğini ve şiirlerindeki sesi ön plana çıkaran örnekler verilmiştir.

"Asya'nın Aşk Ufukları": Makalede Arif Nihat Asya'nın bütün eserlerine yansımış özgün bir mizaç sahibi oluşu, samimiyet ve heyecanı, aşkının her zaman geleneksel zeminde ve eski sembollerin ardında gizli olmayışı, tasavvufî yönü, Mevleviliği gibi hususlar üzerinde durulmuştur.

"Çarşıdan Aldım Bir Tane Eve Geldim Bin Tane: Çerçeve Öykü ve Efrasiyâb'ın Hikâyeleri": Yazının konusunu, İhsan Oktay Anar'ın *Puslu Kıtalar Atlası* ve *Kitâbü'l-Hiyel*'den sonra yayımladığı üçlemenin son kitabı *Efrasiyâb'ın Hikâyeleri* oluşturur. Araştırmacı eseri "çerçeve hikâye" ekseninde inceler ve bu türün Doğu'da ve Batı'daki ilk örneklerinden söz eder. Ardından eserin iki kahramanı Ölüm ve Cezzar Dede'nin anlattıkları hikâyeler, bu hikâyelerin teknik ve üslup özellikleri üzerinde durulur.

Papazkarası

"Modern Çağın Pagan Kâbusları: Da Vinci Şifresi-Melekler ve Şeytanlar": Yazı, Dan Brown'un iki eseri *Da Vinci Şifresi* ile *Melekler ve Şeytanlar*'ı konu alır. Eserlerin konuları, onları ilginç kılan ayrıntılar, iki eser arasındaki benzerlikler vs. hususlardan söz edilmiştir. Son kısımda ise bizde de bu türden eserlerin yazılması için yeterli malzemenin varlığı, romanın günümüz dünyası için öneminin kavranması ve romanla tanışıklığımızın yeniliğine sığınmamak gerektiği gibi konulara vurgu yapılmıştır.

Prof. Dr. Ömür Ceylan'ın eserine koyduğu 21 yazıdan 10'u bildiri olarak sunulmuş, geri kalan 11 yazı ise çeşitli dergilerde makale olarak yayımlanmıştır. Tasavvufî şiir şerhleriyle başladığı çalışmalarını farklı alanlara yönelten Ceylan'ın bu yazıları, onun orijinal konular bulma, bunları akademik kuruluştan ve donukluktan uzak, edebî bir üslupla ve bir o kadar da derinlikli bir incelemeyle sunma, emek verilmiş bu yazıları ilgi çekici başlıklarla süsleme, bir münekkit dikkati ve rikkatiyle ince ayrıntıları ve olması gerekeni fark etme, ancak bir münevverin geniş bakış açısıyla kültürün farklı alanlarına uzanabilme gibi hususlarda son derece başarılı olduğunu ispatlar niteliktedir. Bütün bunları görebilmek için kitabın içindekiler kısmına bir göz gezdirmek, Fuzûlî'nin ortak redifli Farsça-Türkçe gazellerine bakmak, şiir kuşlarının kanat çırpışını seyretmek, büyüyen gölgeler yüzyılının üslubunu tatmak, divanlar üstünde biraz dolaşmak, Dan Brown'un ayrıntıda gizlediği şeytani fark etmek, taşranın altın çiçeği safranın rengini görmek, üstadın sesini duymak, hasılı bu yazıları okumak gerekmektedir. Sayın Ceylan'ın yazıları bu kitaba koyduklarıyla sınırlı değildir. Onun diğer yazılarını da bu kitapta olduğu gibi orijinal bir sunumla bir arada okumak bu bağın üzümlerinden bir kere tattıktan sonra artık hakkımız olsa gerek.

İsmail AVCI*

---

* Araş. Gör., Balıkesir Üniversitesi, Necatibey Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Bölümü, ismailavci@balikesir.edu.tr